

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 915/2024
18.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Којић, председника већа, Александра Степановића, Мирољуба Томића, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др., због кривичног дела трговина утицајем из члана 366. став 5. у вези става 3. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ – адвоката Бранка Мунижабе, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К ПО4 27/22 од 23.10.2023. године, која је исправљена решењем К ПО4 27/22 од 09.01.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 96/24 од 10.04.2024. године, у седници већа одржаној дана 18.09.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

И ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ – адвоката Бранка Мунижабе поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К ПО4 27/22 од 23.10.2023. године, која је исправљена решењем К ПО4 27/22 од 09.01.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 96/24 од 10.04.2024. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном постуку, док се у преосталом делу захтеви браниоца окривљених **ОДБАЦУЈУ** као недозвољени.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К ПО4 27/22 од 23.10.2023. године, која је исправљена решењем К ПО4 27/22 од 09.01.2024. године, окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела трговина утицајем из члана 366. став 5. у вези става 3. КЗ и осуђена на казну затвора у трајању од једне године, коју ће издржавати, уз примену електронског надзора, у просторијама у којима станује и новчану казну у износу од 100.000,00 динара а окривљена ББ оглашена је кривом због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ и изречена јој је условна осуда којом јој је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се неће

извршити уколико у року од две године од правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Истом пресудом од окривљене АА одузета је имовинска корист у износу од 16.000,00 динара а према окривљеној ББ је изречена мера безбедности којом јој је забрањено обављање лекарског позива у установама здравствене заштите и приватној пракси у трајању од две године од правноснажности пресуде, док су обе окривљене обавезане на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 96/24 од 10.04.2024. године одбијене су као неосноване жалбе ВЈТ у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције и браниоца окривљених а пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К ПО4 27/22 од 23.10.2023. године, која је исправљена решењем К ПО4 27/22 од 09.01.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости је поднео:

- бранилац окривљене АА – адвокат Бранко Мунижаба, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, али из образложења захтева произилази да га подноси и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање;

-бранилац окривљене ББ– адвокат Бранко Мунижаба, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, али из образложења захтева произилази да га подноси и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је, након испитивања поднетих захтева за заштиту законитости браниоца окривљених, у смислу одредби члана 487. ЗКП, доставио примерке захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је, након оцене навода изнетих у захтевима браниоца окривљених, нашао:

Захтеви за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ – адвоката Бранка Мунижабе су неосновани у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док су у преосталом делу захтеви недозвољени.

Из образложења захтева произилази да бранилац окривљених захтев подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Ово имајући у виду да се у захтеву наводи да је коришћен исказ ВВ, саокривљеног који је сачинио споразум, који није саслушан у поступку. Поред наведеног браниоцу и окривљенима током поступка није било омогућено да преслушају аудио снимке на које се пресуде позивају, а у питању су аудио снимци окривљених, који нису репродуковани на главном претресу.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Ово са разлога јер из списка предмета произилази да је суд на главном претресу одржаном дана 16.10.2023. године, сагласно члану 406. став 1. тачка 5) ЗКП извршио увид у записник на коме је одбрану износио окривљени ВВ дана 22.09.2021. године, у односу на кога је донето решење о раздвајању КПО4 27/22 од 08.03.2022. године из разлога што је 04.03.2022. године склопио споразум о признању кривице и који је у

раздвојеном кривичном поступку правноснажно осуђен пресудом Вишег суда у Новом Саду КПО 4 32/22 (СПК.ПО4. 4/22) од 27.04.2022. године. Сходно наведеном, првостепени суд је правилно поступио када се на главном претресу, одржаном након правноснажности пресуде Вишег суда у Новом Саду КПО 4 32/22 (СПК.ПО4. 4/22) од 27.04.2022. године, у складу са чланом 406. став 1. тачка 5) ЗКП упознао са садржином исказа који је правноснажно осуђени саучесник ВВ дао током истражног поступка, а пре закључења споразума о признању кривичног дела.

Такође су неосновани наводи захтева којим се као незаконит доказ наводе аудио снимци из разлога што браниоцу и окривљенима није било омогућено њихово репродуковање на главном претресу имајућу у виду да је на главном претресу одржаном дана 16.10.2023. године донето решење којим је вршен увид у писане доказе, између осталих и у аудио снимке и листинге СМС порука садржаних на компакт дисковима, на шта странке а самим тим и окривљени и њихов бранилац нису имали примедби.

Следствено наведеном, Врховни суд налази да је првостепени суд у доказном поступку извео доказе на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку пресуда може заснивати, те да стога није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју бранилац окривљених неосновано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Захтеви за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ – адвоката Бранка Мунижабе су у преосталом делу недозвољени.

Бранилац окривљених у захтевима наводи и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, само формално означавајући ову повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљенима. Међутим, бранилац даље у образложењу захтева не наводи на који начин је повређен кривични закон, већ својим наводима суштински оспорава чињенична утврђења суда у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену изведених доказа. Ово имајући у виду да бранилац истиче да није утврђено да је окривљена ББ службено лице, јер је пензионерка и не може имати никакав службени положај у Дому здравља, нити се такав положај може успоставити уговором о раду који траје два месеца.

Како је, дакле, у поднетим захтевима за заштиту законитости браниоца окривљених, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено окривљенима, док се суштински указује на погрешно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима и њиховом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтеве браниоца окривљених адвоката Бранка Мунижабе у овом делу оценио недозвољеним.

Поред наведеног, бранилац окривљених у поднетим захтевима наводи да у правноснажним пресудама нема одговарајућих разлога у погледу стварног утицаја АА, као што нема разлога у вези сведочења сведока ГГ и ДД, нити везано за меру безбедности изречене окривљеној ББ, на који начин се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. У преосталом делу захтева бранилац окривљених оспорава чињенична утврђења суда у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену изведених доказа, затим оспорава и налаз и мишљење вештака и наводи да је јавни тужилац требало да идентификује носиоца гласа на фонетском снимку, да је вештачење и идентификацију гласа сведока ЂЂ обавио вештак који је користио неприхваћену методологију, а да је сведок ЂЂ оспорио свој глас у презентованом аудио снимку, да је суд занемарио чињеницу да окривљена ББ није уписивала податке за пацијента ВВ, а што би се очекивало да је извршила

преглед, да је немогуће да у књизи протокола буде исти рукопис медицинског особља, а да нема другог рукописа који би уписао податке за ВВ, а да у исто време медицинско особље не буде обухваћено кривичним поступком. По мишљењу браниоца прегледан је здрав човек и на ту чињеницу је указивала одбрана током целог поступка, јер је било време короне и носиле су се маске и потпуно је неприхватљиво да се прихвати изјава ВВ и ЂЂ да је он ушао и да је непокретна докторка прегледала, што све указује да је ВВ изманипулисао своје признање ради личне користи а на штету окривљених. Поред наведеног, захтевом окривљене ББ се указује и на повреду члана 395. ЗКП наводима да суд није саслушао директора Дома Здравља.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и повреда члана 395. ЗКП, не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима и њиховом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд у овом делу захтеве браниоца окривљених АА и ББ – адвоката Бранка Мунижабе оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на које се неосновано указује захтевима за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ – адвоката Бранка Мунижабе, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтеве одбио као неосноване у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу захтеве браниоца окривљених одбацио као недозвољене, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Којић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић